

nent, neque alios qui sancta vocatione vocati sunt, patiuntur tranquille divinis obsequiis insistere, in gravem Dei offensam, Religionis opprobrium, & scandalum plurimorum, ut his quoque subterfugii, & impunitatis spes omnis tollatur, auctoritate Apostolica, & tenore presentium, etiam perpetuo statuimus, & ordinamus, juvenes, aut viros adultos, majores sexdecim annis, non aliter in aliquam Religionem recipi posse, nec debere, nisi prius de eorum parentibus, patria, deque antea vita, & moribus diligenter inquiratur, & ex accurata informatione, & fide digna relatione, compertum, & exploratum sit, eos neque aliquorum criminum, qualia sunt homicidia, furta, latrocinia, vel alia similia, aut graviora, reos vel suspectos existere, ut propterea damnati sint, aut ne damnentur formident, neque ingenti aere alieno supra vires facultatum suarum gravatos, vel reddendis rationibus ita obnoxios, ut ex hujusmodi causa, lis, vel molestia eis jam illata, vel timendum sit ne inferatur. Nisi denique constet, ipsos non humana aliqua ratione, sed tantum devotionis, & pietatis favore vitam Religiosam sponte, & ex animo elegerunt. Deque his omnibus, in Generali, vel Provinciali Capitulo, plena, & indubitata fide facta, tam Superioris generalis, seu provincialis, quam Difinitorum consensu approbati, & ad habitum regularem admissi fuerint. Omnes autem, & quoscumque, ut dictum est, criminosos, vel suspectos, aut aeri alieno, ut etiam diximus, vel rationibus reddendis obligatos, ad Religionem perpetuo inhabiles declaramus.

Receptio aliter facta damnatur.

§.5. Et si qui eorum contra presentem nostram Constitutionem temere admittentur, tam susceptionem temere admittentur, tam susceptionem temere admittentur, quam professionem, & inde secuta, ex nunc prout ex tunc pari modo irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu carere decernimus, ac jubemus eos, qui sic de facto recepti erunt, habitu spoliari, & a Religione expelli: & nihilominus si expulsi non fuerint, volumus, & pariter declaramus, habitum susceptionem, & professionem penitus nullam esse, & censeri, ac propterea attentata nullitate habitus, & professionis, licere quibuscumque Judicibus, & Curis, etiam secularibus, ad quos, seu quas spectat, contra eos, ut prius juris, & facti remediis opportunis, ex officio, vel ad cuiuscumque instantiam, vel querelam civiliter, criminaliter, aut mixtim procedere. Quare volumus, ut cuiusque invenis, aut viri majoris xvi. annis, a seculo ad Religionem transeuntis approbatio, admissio, & receptio, in generali, vel provinciali Capitulo, ut supra ordinatum est, pro tempore fiant; necnon Religiosi sic recepti nomen, & cognomen, quibus in seculo utebatur, & patria in actis ipsius Capituli describantur, & notentur.

Recipientibus poene imponuntur.

§.6. Et insuper quoscumque Religiosos, eorumque Superiores, qui aliquas personas, ut dictum est, inhabiles post hanc Consti-

tionem publicatam receperint, voce activa, & passiva, necnon officis, gradibus, honoribus, & dignitatibus quibuscumque per eos obtentis, eo ipso in perpetuum privamus, & tam illis privatos, quam ad illa, & alia quacumque in posterum obtinenda perpetuo inhabiles, eorumque incapaces decernimus, & declaramus.

§.7. Sed & quia interdum Satanas in Angelum lucis se callide transfiguratur, ac perdit quidam, & facinorosi homines, quod saepe vidimus, & experti sumus, instigante antiquo pacis, & Religionis hoste, non veriti sunt temerario ausu habitum Religiosorum assumere ea mente, ut veluti sub ovina pelle lupi rapaces, per dolum, & insidias Christifideles incautos, & nihil mali a Religiosis suspicantes, opprimerent, sive ut post scelera perpetrata, viam faciliorem ad fugam haberent, sive ut banniti Curia secularis, quae eos propemodum interceptos persequeretur, manus effugerent, & contigit aliquando ipsos facinorosi, Religiosis vestibus indutos, a veris Religiosis hac fraude deceptis, intra domos regulares hospitio receptos fuisse. Prohibemus eodem modo atque interdiximus, ne quis regularis ex una Provincia ad aliam Provinciam sui Ordinis transeundum, etiam in itinere, intra aliquod Monasterium, Domum, vel locum alterius Provinciae ad habitandum, vel tamquam hospites recipi, aut ad modicum tempus divertere possint, nisi a Superiore eius loci ubi residet, expressam licentiam descendendi in scriptis obtentam, seu literas obedientiae, vel commendatitias secum deferret, atque exhibeat, vel nisi ita cognitus sit iis, ad quos diverterit, ut de eius persona nullus omnino dubitationi, aut suspicioni locus relinquatur. Ideoque praecipimus universis, & singulis locorum Ordinariis, eorumque Vicariis in spiritualibus generalibus, ut per suos Officiales, Ministros, vel executores curent, ab omnibus personis regulari habitu indutis, quas per suas Civitates, vel Dioeceses, iter facere, vel transire, & ad quacumque Hospitia, vel diversoria se recipere contigerit, diligenter perquiri, num hujusmodi literas obedientiae, seu commendatitias secum deferant. Quod si eos dictas literas non habere, vel ignotos esse deprehenderit, possint contra ipsos, etiam tanquam distorum criminum suspectos procedere, & tandiu illos sub custodia detinere, donec certa de eisdem notitia habeatur. Et tamen volumus, ut iis, qui etiam pietatis, vel hospitalitatis praetextu, regulares alterius Provinciae ignotos, aut sine licentia, vel literis, ut supra receperint, dictas poenas privationis vocis activae, & passivae, necnon officiorum, graduum, honorum, & dignitatum obtentorum, atque inhabilitatis perpetuae pariter incurrant.

Regulares de una Provincia ad aliam sui Ord. transeuntes licentia secum deferre debeant alioquin hospitio recipi nequeant, & a locorum Ordinariis carcerentur.

Decretum irritans.

§.8. Decernentes sic in praemissis omnibus per quoscumque judicari debere, necnon irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Quo-

Exequutorii deputatio.

§.9. Quocirca venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus dictorum Ordinum, Congregationum, Hospitalium, & locorum Regularium, apud Nos, & Sedem Apostolicam protectores, nunc & pro tempore existentibus, ac locorum Ordinariis praefatis, per Apostolica scripta mandamus, ut eorum unusquisque, per se vel alium, seu alios, Cardinales quidem in sua protectionis, Ordinarii vero in suarum Civitatum, Dioecesium, & districtuum regularium locis, curent praesentes literas publicari, easque perpetuo firmiter, & inviolate observari, inobedientes, censuras, & poenas praedictas incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contratorum

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Hospitalium, & Religionum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quorumcumque tenorem existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus praesentis Constitutionis impediri valeant quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in his literis mentio specialis. Quae omnia quatenus eidem Constitutioni in aliquo adversentur, illorum tenores pro expressis habentes, perpetuo tollimus, annullamus, & abrogamus, ac nolumus cuiquam suffragari, aut si Superioribus, & personis dictorum Ordinum, Congregationum, Hospitalium, communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Iussio publicandi, & fides transumptorum.

§.11. Mandamus vero easdem praesentes ad valvas Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariae Apostolicae, de more publicari, & affigi, illarumque exemplis, etiam impressis, Praelati ecclesiastici sigillo, & Notarii publici subscriptione munitis, eandem fidem in iudicio, & extra illud haberi, quae eisdem originalibus haberetur, si essent exhibitae, vel ostensa.

Sanctio poenalis.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdictorum, prohibitionum, statutorum, ordinationum, declarationum, decretorum, voluntatum, permissionis, irritationis, annulationis, iussionis, privationis, praeccepti, sublationis, abrogationis, & mandatorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum.

D. P. An. III. 26. Novemb.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quin-

gentesimo octuagesimo septimo, sexto Kal. Decembris Pontificatus nostri Anno III.

Sequuntur declarationes d. Constitutionis. SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanum spectat Pontificem sacrorum Canonum conditorem, quae per eum sancita sunt, ita suae declarationis arbitrio dilucida reddere, ut inde nemini possit dubitationis scrupulus exoriri, praefertim vero salubriter consulere, ut cum de Regularibus agitur, qui se omnino Dei Omnipotentis obsequio manciparunt, tollantur ea omnia, quae eorum sanctum Christo pie inserviendi institutum quoquomodo valeant perturbare.

Exordium.

§.1. Sane post editam nostram Constitutionem, quae incipit: *Cum de omnibus Ecclesiasticis Ordinibus &c.* Super modo, & forma recipiendi, & admittendi eos, qui sub Religionis iugo, Altissimo famulari desiderant, cum varia sint exortae dubitationes, & quaestiones, eaque postea ad audientiam nostram perlata.

Dubia exorta sunt super dicta Const.

§.2. Nos ad tollendam omnem ambiguitatis occasionem, habita cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis super Regularium negotiis, & consultationibus per Nos instituta, matura deliberatione, de illorum consilio, & assensu praesentem nostram perpetuo valituram declarationem Constitutionem duximus promulgandum.

Ideo hic Pontifex subsequens promittit declarationes.

§.3. Cum itaque inter alia dubitetur, num primo dicta nostra Constitutio, ubi de illegitime genitis loquitur, comprehendat etiam eos, qui postea per subsequens matrimonium fuerunt legitimi. Nos inhaerentes sacrorum Canonum dispositioni, auctoritate Apostolica tenore praesentium declaramus illegitime natos ex iis parentibus, inter quos tempore quos ipsi geniti sunt, matrimonium rite consistere poterat, secuto postea matrimonio legitimos effectos, sub dicta Constitutione minime comprehendendi, sed eos tam quoad emittendam professionem, quam quoad consequendos gradus, honores, & dignitates sui Ordinis, aequo jure cum illis, qui ex matrimonio legitimo, & constanti nati sunt, censendos esse.

Prima declaratio quo ad illegitime natos ex parentibus, inter quos tunc matrimonium consistere poterat & postea subsecutum sit.

§.4. Illegitimos vero etiam ex soluto, & soluta, qui antequam nostra Constitutio emanaret, professi, vigore seu praetextu privilegiorum, aut indultorum Apostolicorum cuius Ordini, Religioni, Monasterio, aut Congregationi, eorumve Superioribus, in genere, vel in specie concessorum, eo ipso per ingressum Religionis, vel per eodem Superiores, sive alios quoslibet etiam Sedis Apostolicae de Latere Legatos, aut alios officiales, vel ministros quavis praesentia, vel auctoritate etiam Apostolica fungentes, aut facultate suffultos legitimi, aut ad gradus, honores, & dignitates

Secunda declaratio quo ad illegitime natos ex soluto & soluta, qui ante editam Constitutionem praedictam, quavis auctoritate legitime, aut ad dignitates habilitati, & illis perfuncti sunt.

tates habilitati, seu reintegrati, & illis alias perfuncti sunt, volumus posthac non obstan. quibuscumque, tam antiquis privilegiis, aut literis Apostolicis, quam aliis indultis, seu declarationibus, etiam si illa per Nos post dictam Constitutionem novissime edita fuisse asserantur, honores, gradus aut dignitates hujusmodi obtinere non posse, ac dispensationes, & legitimaciones quasque eis nullatenus suffragari, nisi specialiter, & nominatim cum eorum singulis fuerit super natalium defectu, ad honores, gradus, & dignitates obtinendas, ante, vel post ingressum Religionis per Romanum Pontificem immediate, vel de ejus speciali mandato dispensatum, deque dispensatione, seu mandato per literas Apostolicas, seu in forma Brevis, vel saltem per patentes literas Cardinalis Protectoris de ipsius Rom. Pont. voluntate fidem facientes, legitime constiterit.

Tertia declaratio quo ad non dispensatos, tempore editæ Constitutionis prædictæ.

§. 5. Eos pariter, qui tempore publicationis nostræ Constitutionis in suis Religionibus sine hujusmodi speciali Rom. Pont. dispensatione, officia, honores, & dignitates habebant ad vitam, eo ipso ab illis amotos, & absolutos harum serie declaramus. Ad tempus autem illa obtinentes permittimus in sua administratione usque ad finem sui temporis conservari; ita tamen, ut in posterum nec tempus ordinarium eis prorogari, aut extendi, neque ipsi ad alias non modo similes, verum etiam neque ad inferiores, aut altiores, & majores dignitates, honores, gradus, ascendere possint, perinde, ac si id ipsum in præfata nostra Constitutione ab initio expressum fuisset. Ne tamen hujusmodi Religiosi in liberalium artium, ac præsertim sacre Theologie studiis, & Religiosis profectibus segriores fiant, atque eorumdem pia studia refrigescant, eos nosse volumus, quod si ipsorum quispiam eximia doctrina, vitæque, & morum sanctitate excellere reperietur, deque eorum probitate, & præclaris meritis Ordinum Protectores eam apud Nos fidem fecerint, ut non immerito sperari queat, eorum doctrinam, & operam ipsi Ordini, & sanctæ Dei Ecclesie usui, & commodo futuram, tunc demum indulgentiam, & benignitatem nostram facile experientur.

Quarta declaratio quid intelligatur sub nomine dignitatum, honorum, & graduum a quibus præfati illegitimi excluduntur.

§. 6. Quoniam vero a multis quaesitum est sub nomine honorum, graduum, & dignitatum, a quibus illegitimi penitus excluduntur, quid potissimum sit intelligendum: Declaramus hac in re, de qua nunc agit, appellatione dignitatum, honorum, graduum, debere intelligi Præpositatus, Abbatatus, Prioratus, Guardianatus, Custodiatu, Provincialium, ac Generalium Superiorum officia, & alia his similia, cum honore, & superioritate conjuncta. Ab officiis autem oneris, veluti Lectoris, Confessarii, studiorum, & sacre Theologie Magistri, Regentis, Prædicatoris verbi Dei, & ceteris hujusmodi, immo etiam a voce activa, a sacris Ordinibus suscipiendis, ipsorumque ministerio, ipsos

illegitimos, dummodo ex sacrilegio, vel incæstugenti non sint, nequaquam arceamus.

§. 7. Cum vero in quibusdam Religionibus Capitula Provincialia, aut nunquam aut non quotannis, sed rarius celebrentur, quadam etiam Monasteria, aut Domus hujusmodi in remotissimis regionibus, Hæreticorum, aut Infidelium tyrannidi finitimis sita sint, ne ii, quos extra Capitula, ad habitum, vel professionem regulares admitti prohibuimus, tempus celebrandis Capitulis præfixum nimis diu expectare, aut ad ea cum maximo incommodo accedere cogantur, concedimus, & indulgemus, ut in qualibet Provincia saltem duo, vel si commode fieri poterit, tria, aut plura Monasteria, seu Domus regulares deputentur, quarum, seu quorum Superiores infra annum saltem ad inquisitionem super novitiis faciendam, & ad ipsos Religiosos juxta formam præfate Constitutionis recipiendos, ad alia quæ in ipsa Constitutione continentur peragenda, insimul congregentur.

§. 8. Quod si paucitas, aut nimia distantia Monasteriorum ne id quidem patitur, saltem tribus ex antiquioribus Patribus unius Monasterii, aut Domus ejus Provinciae hujusmodi facultas, & auctoritas per Capitulum generale, scilicet Monachorum, vel Provinciale Mendicantium, & reliquorum Regularium ejus Ordinis demandetur.

§. 9. Verum in iis Monasteriis, Domibus, & locis regularibus, quæ aut nondum in Congregationes redacta, aut alias nulli Provinciae subiecta sunt, statumus, ut trina Capitula Conventualia tribus distinctis cum intervallo saltem decem dierum vicibus celebrata, eandem in recipiendis Novitiis per trinas hujusmodi distinctas vices approbatis, habeant auctoritatem, quæ per nostram Constitutionem Capitulis Provincialibus est attributa.

§. 10. Neque vero si in generalibus, vel Provincialibus Capitulis aliqui Vocales defint, nec si a definitorum consensu aliquis discrepaverit, idcirco receptio Religiosorum retardari, impediri, aut impugnari debet, sed satis esse volumus si vocalium, & suffragiorum numerus legitimus, a jure, vel per casumque Ordinis statuta præfinitus intervenerit.

§. 11. Et quod de Capitulo Provinciali, aut Generali dictum est, idem juris statumus, si quæ Religiones, non Capitulorum, sed Congregationum, aut dietarum, vel alio quovis nomine uti reperiantur.

§. 12. Quod autem pertinet ad professionem, tam illegitimos, quam eorum qui post sexdecim atatis annum expletum regularem habitum susceperunt, quia tunc demum vere, & proprie Religiosi effici dicuntur, cum professionem emittunt; Declaramus, eos qui ante prædictam nostram editam Constitutionem habitum susceperint, & post ipsius promulgationem cupiunt profiteri, non alias ad professionem admittendos esse, quam facta inquisitione, & servata

1. Declaratio circa celebrationem Capitulorum Generalium & Provincialium pro inquisitione super Novitiis recipiendis.

2. Declaratio circa nullitatem tacite professionis.

3. Declaratio circa validitatem expresse professionis, & Apostatarum reditus ad religionem.

4. Declaratio circa facultatem ditionum Capitulorum, vel ab eis deputatorum pro inquisitione prædicta.

3. Declaratio circa facultatem Capitulum Conventualium in prædictis.

4. Declaratio circa numerum suffragiorum in recipiendis Religiosis.

5. Declaratio circa verbum Capituli.

Prima declaratio circa admittendos ad professionem.

vata forma in ipsa Constitutione præscripta; & eorum, qui post dictam promulgationem etiam ignoranter non habita dicta inquisitione, & non servata forma ad professionem admitti fuerint, professionem nullius esse roboris, & momenti. In oblati autem & conversis professionem emittentibus, satis erit, si quoad mores, & statum personarum ipsa inquisitio fiat.

§. 13. Sed cum eadem ratio vigeat in tacita professione emittenda, quæ militat in expressa, statumus, quod in quibusvis Ordinibus, & Religionibus, neque etiam tacita professio quorumcumque Religiosorum induci possit, nec inducta intelligatur, nisi in receptione Constitutionis forma servata fuerit.

§. 14. Si quis vero ante editam nostram Constitutionem jam tacite professus, expresse cupiat profiteri, vel si quis apostata ad suam Religionem redire voluerit, inquisitio, & forma præscripta non erit necessaria, nisi, vel de moribus, statu, & qualitate persone, vel de validitate ipsius tacite professionis dabitatio aliqua oriatur.

§. 15. In iis autem qui in locis a sua patria longissime remotis degentes, vel quorum patria ab Hæreticis, vel Infidelibus misere oppressa detinetur, voluerint se divinis obsequiis sub regulari habitu dicare, ut in hoc quoque Sedis Apostolicæ benignitas elucescat, quæ cunctos mortales, præsertim vero exteros ex longinquis regionibus ad eam assidue confluentes materno sinu libenter amplectitur, sancimus exteros hujusmodi, & advenas quamvis non liquido constet de iis omnibus, quæ in Constitutione nostra requiruntur, tamen si diligentia adhibita nihil appareat, quod eos impediatur, habiles reputandos esse.

§. 16. Quod si quis ante, vel post Constitutionem ipsam professus ad sacros ordines, vel ad honores, gradus, & dignitates promotus existat, & postmodum in eo natalium defectum, aut criminum in dicta Constitutione nostra expressorum, notam, quæ prius ignorabatur, detegi contigerit, decernimus, eum statim post hujusmodi defectus notitiam habitam, non alias quam juxta formam ipsius Constitutionis, ad honores, gradus, & dignitates, aut ad executionem Sacrorum Ordinum admitti debere.

§. 17. Contra criminosos vero, quorum professio eadem Constitutione nostra irrita declaratur, ac propterea Judicibus, & curiis secularibus procedendi facultas conceditur, tunc demum id locum habere volumus, & non aliter, cum actis publicis constiterit ipsos Judices, & Curiam secularem ante susceptionem habitus de ipso crimine adversus eos accusationem suscepisse, vel inquisitionem instituisse.

§. 18. Ceterum quæ a Nobis circa Religiosos viros in præfata Constitutione sancita sunt, ea nequaquam volumus ad Moniales nunc extendi.

§. 19. Postremo dum interdicimus, ne quis regularis alterius Provinciae intra ali-

1. Declaratio circa nullitatem tacite professionis.

2. Declaratio circa nullitatem tacite professionis.

3. Declaratio circa validitatem expresse professionis, & Apostatarum reditus ad religionem.

4. Declaratio circa facultatem ditionum Capitulorum, vel ab eis deputatorum pro inquisitione prædicta.

3. Declaratio circa facultatem Capitulum Conventualium in prædictis.

4. Declaratio circa numerum suffragiorum in recipiendis Religiosis.

5. Declaratio circa verbum Capituli.

Prima declaratio circa admittendos ad professionem.

1. Declaratio circa receptionem hospitii

quod Monasterium, domum, vel locum alienæ Provinciae, etiam tamquam hospes, & ad modicum tempus recipi possit, nisi a Superiore loci, ubi residebat, & a quo discessit, licentiam expressam in scriptis exhibuerit, vel nisi satis cognitus sit, id observari volumus non solum in religiosis itinérantibus de una in aliam Provinciam, sed in iis quoque qui proficiscuntur de uno in aliud ejusdem Provinciae Monasterium, tam sui, quam alterius Ordinis.

§. 20. Quod si dicerent, se ad Apostolicam Sedem confugere ob gravamina a suis superioribus sibi illata, & ideo ab ipsis Superioribus licentiam, & literas obtinere non potuisse, non propterea ullo modo recipi valeant, nisi fide dignorum testimonio de petita ab eis licentia, & per suos Superiores denegata constiterit.

§. 21. In Alma vero Urbe nostra Religiosi advena, & peregrini de gravaminibus sibi illatis conquerentes nullibi sine hujusmodi literis, aut licentia recipiendi erunt, nisi prius ad Congregationem ditionum, Cardinalium super negociis Regularium, Nobis deputatorum, vel ad suos Protectores remittantur, ubi ipsi auditis pro rerum, & personarum qualitate, quid agendum sit, statuetur.

§. 22. Reliqua autem in priori nostra Constitutione contenta, quæ in præsentibus literis non declarantur, volumus perpetuo firma, & valida, & in suo robore permanere, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari.

§. 23. Et si quid a Nobis alicui Ordini, aut Religioni præter, aut contra præfate Constitutionis formam post illius editionem circa recipiendos, extra capitula Novitios, aut alias indultum, aut concessum fuit, id omne, ac desuper consecras literas profusus revocamus, & annullamus, ac ad terminos præfentis Constitutionis reducimus, & alias nemini volumus suffragari.

§. 24. Decernentes sic in præmissis Judicibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, in quavis causa, & instantia ubique judicari, & diffiniri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 25. Non obstantibus præfata, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Religionum, ac Monasteriorum, etiam eorum, quæ ordinum capita dicuntur, Prioratum, Domorum, & quorumvis Regularium locorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis quantumcumque tempore observatis, necnon fundationibus eorumdem, aliis quoque privilegiis, in-

alterius, vel ejusdem Provinciae.

2. Declaratio circa eisdem.

3. Declaratio circa receptionem peregrinorum & advenarum Religiosorum in Urbe.

Confirmatio aliorum in dicta Constitutione contentorum.

Revocatio quarumcumque concessio- num, de recipiendis Novitiis extra Capitula.

Decretum irritans.

Clausula derogatoria.

indultis, exemptionibus, & literis Apostolicis illis omnibus, ipsorumque Superioribus generalibus, vel Provincialibus, Conventibus, Capitulis, Fratibus, & personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nosmetipsos, etiam post primo dictæ nostræ Constitutionis publicationem, & præfatam Sedem, etiam per modum statuti perpetui, ac in initio, & stipulati contractus, seu quasi, necnon motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consideratione, intuitu, contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, aliorumque Principum, Sanctæque Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac de eorum consilio, & assensu, etiam consistorialiter habito quomodocumque, ac sub quibusvis tenoribus, & formis, necnon cum quibusvis restrictivis, restitutivis, præservativis, annullativis, derogatoriis, aliiisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis quomodocumque concessis, confirmatis, & etiam iteratis vicibus extensis, & moderatis, etiam si in eis, ac statutis, stabilimentis, & fundationibus præfatis caveatur expresse, quod nunquam eorum privilegia, & indulta, revocata, vel moderata, aut immutata intelligantur, nec illis in toto, vel in parte derogatum censetur per quascumque literas, etiam derogatoriis derogatorias, ac alias fortiores, & efficaciores clausulas in se continentes, nisi illorum, ac etiam certarum specialium literarum Apostolicarum inde confectarum vere, non autem per clausulas generales, vel speciales idem importantes inserto tenore, ac de simili Cardinalium consilio, quodque semper in hujusmodi derogationibus, & aliis dispositionibus censetur apposita clausula, quod tunc demum, nec aliter, nec alio modo effectum fortiantur, cum Superiorum, Capitulum, & Conventuum præfatorum ad id accedat assensus, quodque derogationes, & alia depositiones hujusmodi aliter effectum non habeant, nisi consistorialiter factæ, & per trinas distinctas literas eundem tenorem continentes tribus distinctis vicibus Superioribus, Capitulis, & Conventibus præfatis fuerint intimata, eorumque pariter ad id expresse accedat assensus, aliter vero factæ viribus, & effectu omnino careant, ac Superiores, Capitula, Conventus, & alia personæ præfata ad parendum illis, & decretis desuper processibus, eorumque executoribus, & subexecutoribus, ac ipsorum mandatis, & monitionibus minime teneantur, sed literarum hujusmodi executionem omnino impedire, nec ratione resistentiæ censuris Ecclesiasticis, etiam per ipsos executores, vel subexecutores lais inmodari possint. Quibus omnibus etiam si alias de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda fo-

ret, tenores hujusmodi, acsi de verbo ad verbum infererentur præsentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, & quatenus effectum præsentium, quoquo modo impedire, vel retardare, vel illis obesse possent, ea omnino tollimus, & abrogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.26. Ut autem præsentis literæ omnibus plenius innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Cancellaria Apostolica, necnon acie Campi Floræ publicari, earumque exempla de more affigi, volumusque, & decernimus ut ipsarum præsentium, exempla etiam impressa, manuque Notarii &c. Nulli ergo &c.

Datum Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo octavo, duodecimo Kalendas Novembris, Pontificatus nostri Anno IV.

Forma publicandi hujus Constitutionis. Sanctio penalit. D. P. An. IV. 21. Octobris.

CXIII.

Reformatio Curie Almæ Urbis Gubernatoris quo ad causas Civiles.

Jurisdictionem, & facultates hujus Gubernatoris vide in Constitut. IX. Leon. X. Et si pro, Tom. III. Par. III. fol. 491. ubi eas plene tibi indicavi.

SIXTUS PAPA QUINTUS Motu proprio &c.

IN sublimi Beati Petri Sede, meritis licet imparibus, superna dispositione constituti, agrique Dominici cura præpositi, id inter alia nostri muneris esse cognoscimus, ut singula circa omnes gradus, & hominum conditiones, deformata, ac depravata, providentiæ nostræ ministerio corrigamus, & reformemus, præsertim in Tribunalibus Almæ Urbis nostræ, in quibus omnis juris ratio exigit, ut Judices primum, studiosa vigilantia, manuum munditia, & ordinata juris scientia sint alijs præstantiores, Notarii quoque ad conscribend. acta deputati, Mandatarii, & alii Ministri, vitæ honestate, operosa sufficientia, moderata, mercedis exactione, compassivaque erga pauperes benignitate, sint admodum ornati. Litigantesque demum, & eorum Procuratores, ultimum Omnipotentis Dei iudicium præcogitantes, a pernicioso subtilitibus, subterfugijs, intricacionibus, & extorsionibus se abstineant, ut deformibus omnibus sublatis, honesta sint omnia, & prava transeant in directa, ac jus, & justitia salubriter, & aqua lance, ac minoribus quam fieri potest, dispendijs, unicuique ministrretur.

Exordium.

§.1. Nos tamen quia humanarum virium fines excedere non valemus, tantaque est Apostolici Officii negociorum moles, ut circa singula, per Nos ipsos, ejusdem Officii debitum exolvere non possumus, plu-

Marianus P. Benedicimus Urbis Gubernator hanc suæ Curie Reformationem edidit.

rum in Domino letati sumus, quod Venerabilis Frater noster Marianus P. Benedictus Episcopus Marturanen., & dictæ Urbis nostræ, ejusque districtus Generalis Gubernator, & Vice-Camerarius a Nobis deputatus, huic nostræ sollicitudini respondens. Deique timore, & virtutis ac justitiæ zelo ductus, diversos abusus, quos in suo Tribunali irrepsisse cognovit, tollere, & alijs, quæ inde irreperere potuissent, occurrere cupiens, sequentem suæ Curie Reformationem, circa causas civiles edidit, Nobisque porrexit.

Cardin. Matthejus cam. de mandato Papæ examinavit, & absolvit.

§.2. Et ideo cupientes Reformationem hujusmodi accurate, & debita circumspicione absolvi, dilecto Filio nostro Hieronymo Sanctæ Mariæ in Cosmedin. Diacono Cardinali Matthæjo nuncupato, viro vitæ integritate, literarum scientia, longaque rerum, & Romanæ Curie experientia insigni, dedimus in mandatis, ut eandem Reformationem diligenter examinaret, suppleret, & corrigeret, & ille mature omnibus visis, sigillatimque examinatis, nonnulla explanavit, nonnullaque etiam emendavit, & addidit, extremamque dictæ Reformationi manum adhibuit, Nobisque exhibuit, ejusque tenor talis est, videlicet.

Appellatio & recursus.

Judice deputato a Gubernatore.

Sportulis, habitatione, salario, & etiam, lamontis.

Sequitur Reformatio de qua in Rubrica.

Reformatio super Locumtenentis causarum civilium qualitatibus.

§.3. Dominus Locumtenens Civilis Gubernatoris Almæ Urbis pro tempore existentis, uquus dumtaxat in futurum sit, legum scientia, vitæque probitate, & Romanæ Curie experientia insignis, & ex loco, qui ab Urbe distet per quadraginta miliaria oriundus. Qui omnes causas civiles, tam commissarias juxta formam commissionum, quam ordinarias, vel alias in ipso Tribunali introducendas, juxta suas facultates cognoscat, terminet, & decadat.

Audientia hora & loco.

§.4. Audientiam terminorum, pro quibus litigantes pro certa hora citati non sint, in Sala Palatii Gubernatoris, circa horam vigesimam, pro Tribunali sedendo, teneat.

Diebus feriatis.

§.5. Jus reddat singulis diebus, exceptis festivis de præcepto, aut consuetudine Almæ Urbis, necnon diebus Coronationis Pontificis viventis, ingressus Gubernatoris, Jovis, Lunæ, & Martis immediate ante Cineres, ac ipsius diei Cinerum, totius Hebdomadæ Sanctæ, Commemorationisque Defunctorum, & vigiliæ Nativ. Domini.

Significationibus vigore recursus.

§.6. Significationes per viam recursus concedendas semper concedat cum clausula, non tamen in contumaciam.

Causis ordinariis.

§.7. In causis ordinariis, vel via ordinaria introducendis, etiam si ad probationem producantur cedula, jura, & instrumenta obligationum Cameralium, non relaxet mandata executiva, (si respectu summae, vel valoris rei, de qua agitur, dictæ causæ sint appellabiles) nisi elapsi decem diebus datis ad appellandum, & servatis solitis terminis ad docendum de legitima appellatione, & ejus legitima prosecutione, & condito sibi de re judicata.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

§.8. Suspectus post litem contestatam, vel pro contestata habitam, allegari non possit, nisi a principalibusmet, vel eorum Procuratoribus ad id speciale mandatum habent, & ex certa causa per eos in actis specificata, & jurata, a Gubernatore pro legitima approbata.

Suspectus de fuga.

§.9. Ab ejus sententiis definitivis appellatur ad Sanctissimum in causis appellabilibus, in alijs vero non appellabilibus, & in quibus de jure recursus datur, recurritur ad Gubernatorem, qui causas hujusmodi recursus per seipsum, vel alium ab eo deputandum juxta suas facultates expedit.

§.10. Qui deputandus tam in ipsis causis recursus, quam in illis, in quibus in locum Domini Locumtenentis, uti suspecti recusati, a Gubernatore deputabitur; & in causis quoque Commissariis, in quibus ex rescripto Signaturæ a Gubernatore similiter deputabitur, ea dumtaxat emolumenta recipiat, quæ, ut mox dicitur, D. Locumtenens recipere poterit, & nihil penitus ultra, sub pœnis eis in dictis. Recursus, ut supra ad Gubernatorem a Locumtenentis decretis, & sententiis petendi, infra decem dies dumtaxat, peti debeant, & tunc executionem non retardent, usquequo Gubernator hujusmodi recursus non admiserit.

§.11. Sportulas D. Locumtenens non recipiat, nisi in illis causis Commissariis tantum, quæ auctoritate ordinaria, a principio ab eo cognosci non potuissent; in quibus circa quantitatem servet taxam felices recordationis Pii Papæ IV. In ceteris vero causis quibuscumque sportulas nullo modo accipiat, etiam a sponte dantibus, sed eorum loco ultra commodam habitationem, quam in dicto Palatio, pro se suisque servientibus habere debeat, & ultra senta auri in auro quinque, a quolibet ex duobus Notariis causarum civilium hujus Curie, ipsi tantum D. Locumtenenti quolibet mense, in ejus principio solvenda, percipere possit julium unum pro singulis infrascriptis expeditionibus, videlicet. Pro quolibet mandato executivo, non tamen in contumaciam. Pro quolibet arresto in carceribus, Mandato de excarcerando, significatione dotali, aut vigore termini, aut in vim litis pendentiæ, aut litis finitæ, aut stante deposito, vel negatione, aut data cautione de stando juri, & judicatum solvendo concessa. Et etiam pro quolibet citatione, vel inhibitione, vigore commissiois, aut extra Curiam decreta. Dummodo in quolibet ipsorum casuum agatur de re, vel summa scutorum auri septem, qui constituunt julios septuaginta septem.

Sportulis, habitatione, salario, & etiam, lamontis.

Locumtenentis contraveniens pœnis.

Notariatum locis.

Procuratio neque eis interdita.

§.12. Alioquin prædictus D. Judex pœnas in Pii Papæ Quarti Constitutione, de reformatione Tribunalium contentas, incurrat.

§.13. Notarii teneant intus, vel juxta dictum Palatium, eorum Officia separata, & in locis ita distantibus, ut colligantium tumultus nullum afferre possit impedimentum.

§.14. In causis tribunalibus, neque officio B b b Pro-

Procuratoris, vel Sollicitatoris fungantur, neque alio quovis modo se intromittant.

§.15. In eorum mercedibus recipiendis servant omnino taxam Pii Papæ Quarti, quia in ea omisus est casus examinis testium super articulis absque interrogatoriis, ideo tali casu Notarii recipiant pro hujusmodi examine cujuslibet testis, bononensis octo usque ad scuta decem, & bononensis decem usque ad scuta viginti, & bononensis quindecim usque ad quamcumque summam, & non ultra.

§.16. Citationes, & alias Mandatariorum, & Curforum relationes, nullatenus in actis apponant, nisi Cursores, & Mandatarii eas in cartulis octavæ partis folii prius subscripserint, & supra subscriptiones nomen Notarii causæ appositum fuerit.

Citationes, & alios actus pro aliquo, vel contra aliquem non recipiant, nisi tam actoris, quam rei nomen cum cognomine, aut exercitii, habitationisque designatione specificè in eis exprimat.

Citationes ad videndum mandari consignari pignora, non recipiant, nisi appositum sit, etiam ad videndum mandari subhastari.

§.17. Manualia citationum, & manualia protestationum, separatim, & distincte teneant.

§.18. Expeditionum libros duos habeant, in quorum uno distincte, & ordinatim adnotare debeant omnes significaciones per viam recursus concedendas, cum expressione nominis colligantium, & Curiarum, a quibus Dominus Locumtenens recursus, juxta suas facultates concedet, ac etiam summa, vel valoris rei, de qua agitur; necnon, & omnia sequestra, & monitoria, ex quavis causa decernenda. In altero autem adnotare debeant omnia mandata executiva, non tamen in contumaciam; Et omnia arrepta, Mandata de excarcerando, Significaciones dotales, Aut vigore termini, Aut in vim litis penden. Aut litis finitæ, Aut stante deposito, Vel negatione, Aut data cautione de stando juri, & judicatum solvendo concessas, Et omnes citationes, vel inhibitiones vigore commissionis, Aut extra Curiam decretas; dummodo in quolibet ipsorum casuum agatur de re, vel summa scutorum auri septem.

§.19. Listas expensarum non conficiant, neque propterea mercedem aliquam, etiam a sponte dantibus recipiant, nisi prævio D. Locumtenentis decreto, & ejusdem subscriptione in calce citationum, ad videndum taxari expensas, apponenda.

§.20. Examen testium scribere possint duo tantum Notarii pro quolibet officio, quos Governator pro tempore approbaverit, & non alii.

§.21. Decreta aliqua ex seipsis Notarii non conficiant, sed citationes omnes D. Locumtenenti in Audientia publice legant, ab eoque decreta sumant, & deinde in actis apponant.

§.22. Mandata suspitionis fugæ scribere nequeant, nisi prius D. Locumtenenti ju-

Taxe observantia.

Citationibus.

Manualibus.

Expeditionum libris.

Expensarum taxatione.

Examine testium.

Decretis.

Mandatis suspitionis fugæ.

ra producta, vel probata ostenderit, illeque postea mandata decreverit.

§.23. Juramenta suspitionis fugæ, ab aliis quam principalibusmet, vel personis ad id speciale mandatum habentibus non recipiant.

§.24. Sequestra non scribant, etiam in causis mercedum, nisi in executionem mandatorum servatis servandis relaxatorum, vel nisi docto de credito, etiam extrajudicialiter arbitrio D. Locumtenentis, juratoque de dilapidatione aut fugæ suspitione.

§.25. Advocatos, Procuratores, & Sollicitatores, pro fidejussoribus occasione litium dandis, nullo modo recipiant.

§.26. Significaciones per viam recursus concedendas non scribant, nisi cum clausula, Non tamen in contumaciam. Alias vero Significaciones non scribant nisi vigore termini, Aut nisi productis juribus, vel probationibus super solutione, Aut nisi stante pendentia litis, Sive lite finita, Vel nisi data cautione de stando juri, & judicatum solvendo, quando essent relaxata mandata suspitionis fugæ, pro assecuratione judicii, Aut nisi stante negatione contra mandata in contumaciam relaxata.

§.27. Responsiones ad articulos, & juramenta super partitis decisivis, coram D. Locumtenente tantum recipere possint, & debeant, nisi ipse aliter decreverit, ex causa infirmitatis, aut alterius legitimi impedimenti colligantium.

§.28. Quicumque ex Notariis sive actuariis in eorum officiis scribentibus, in aliquo præmissis contravererit, pro qualibet vice poenam scut. 25. aliasque poenas pecuniarias, & corporis afflictivas, pro modo excessus a Governatore arbitran. incurrat, damnaque, & interesse partibus reficere cogatur.

§.29. Mandatarii hujus Curie, citationes, & alias relationes in scriptis dumtaxat referre debeant, exprimendo in personaliter, vel domi copia dimissa, vel affixa, & an ad statim, vel ad hodie per totam, seu ad primam, vel aliam diem fecerint.

Citationes, intimaciones &c. personaliter, aut domi dimissa copia, non exequantur, post secundam horam noctis; per affixionem autem, non nisi de die, & tunc in relationibus exprimant fecisse de die, dimissa copia affixa in tali loco.

In citationibus tam actoris, quam rei nomen cum cognomine, vel cum exercitii, habitationisque designatione exprimant.

In citationibus ad videndum mandari consignari pignora, apponant etiam, & videndum mandari subhastari.

§.30. In eorum mercedibus recipiendis servant eorum taxam; ultra quas, etiam a sponte dantibus, nihil omnino accipiant.

§.31. Pignora omnia ab executoribus quibuscumque eis consignanda, ordinatim singulariter adnotare debeant in eorum libris, exprimendo rerum qualitates, & quantitates, & nomen executoris, & colligantium. Pignora subhastanda, publice in loco commodo ad id per Governatorem deputando, tenere debeant, a die quo receperint.

Juramentis suspitionis.

Sequestris.

Fidejussoribus.

Significacionibus.

Responsiones ad articulos.

Notariorum contravenientium poenis.

Mandatariis circa citationes.

Taxe observantia.

Pignoribus.

rint mandata de subhastando, usquequo receperint mandata de deliberando. Oblationes recipiendas adnotare debeant in eorum libris, cum appositione anni, mensis, & diei, ac expressione nominis, cognominis, exercitiique, & habitationis offerentium. Non recipiant oblaciones cujuscumque officialis hujus Curie, nec eis servientium, neque Mandatarii affinium, vel consanguineorum, usque ad tertium gradum.

§.32. Quicumque in aliquo præmissorum contravererit, poenam scutorum decem pro qualibet vice, aliasque poenas pecuniarias, & corporis afflictivas, privationisque officii, pro modo excessus a Governatore arbitrandas incurrat, damnaque, & interesse partibus reficere compellatur.

§.33. Procuratores non possint actualiter exigere nomine suorum principalium, etiam ab Urbe absentium, & vigore mandatorum ad exigendum, aliqua bona, res, & pecunias, a quavis persona, in causis, & negociis ipsius Tribunalis, nisi prævio Governatoris decreto, gratis desuper interponendo. Et qui contravererit, officio Procuratoris omnino privetur, poenamque pecuniariam Governatoris arbitrio solvat.

§.34. Executores cujuscumque Curie mandata hujus Tribunalis exequentes, nihil ultra eorum taxam, etiam a sponte dantibus recipiant, & nisi post factam executionem sive capturam.

§.35. Mandata civilia non exequantur de nocte, neque de die festivo, nisi sint suspitionis fugæ.

Cautiones in executione mandatorum nullatenus recipiant, sed executiones realiter, vel personaliter, prout in mandatis continetur, exequantur; pignoraque Baroncello hujus Curie infra biduum consignent, describendo faciant in libro, quem præfatus Baroncellus ad id specialiter tenere, in eoque adnotare debeat qualitates, & quantitates rerum sibi consignatarum, & nomen executoris consignantis.

§.36. Restituat quilibet executorum prædictorum executiones, sive bona in executione capta gratis, quotiescumque D. Locumtenens mandaverit.

§.37. Quicumque in præmissis contravererit, officio suo privetur, & pro modo excessus corporalibus poenis Governatoris arbitrio pleclatur, damnaque, & interesse partibus reficere cogatur. Pro quibus damnis, & interesse, quilibet Baroncellus cujuscumque Curie pro suis executoribus, & birruariis obligatus sit.

§.38. Nos itaque volentes Reformationem hujusmodi, tam maximo labore, & tam matura discussione, ad publicam maxime colligantium utilitatem, Tribunalisque dictæ Urbis Governatoris directionem, ut præfertur, digestam, perpetuo, inviolabiliterque observari. Motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictam Reformationem, omniaque, & singula in ea contenta, tenore præsentium, auctoritate Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Eorumdem contravenientium poenis.

Reformatione Procuratorum circa executiones.

Executorum que circa taxas.

Executionibusque.

Pignora que restituitur.

Contravenientium poenis.

Confirmatio hujus Reformationis.

Apostolica confirmamus, & approbamus. Quinimmo eandem Reformationem in eaque contenta quæcumque, Motu, & auctoritate prædictis, Nos de novo statuimus, decernimus, & ordinamus, & per præfatum nostrum, & pro tempore existentem Urbis Governatorem, ejusque in civilibus Locumtenentem, ac Procuratores, Notarios, Mandatarios, Litigantes, executoresque sive birruarios, & alios quoscumque, exactissime perpetuoque servari præcipimus, & mandamus; poenasque in dicta Reformatione appositas, de novo contravenientibus quibuscumque, & pro qualibet vice apponimus, & infligimus.

§.39. Decernentes omnia, quæ contra dictæ Reformationis formam, & tenorem, decreta, acta, & gesta fuerint, nulla, invalida, & extorta, & subreptitia, nulliusque roboris, & momenti, fore, & censeri, neminique propterea suffragari posse, vel debere. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; irritum quoque, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.40. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac stylo, consuetudine, ac quocumque temporis cursu, etiam immemorabili roboratis; privilegiis, & indultis, tam ipsi Tribunali Urbis Governatoris, vel ipsi Governatoribus, & Locumtenentibus, quam Notariis, Mandatariis, eorumque Collegio, & Collegiis, aliisque quibuscumque personis, quacumque generali, vel speciali nota, & expressione dignis, & quomodocumque, & qualitercumque privilegiatis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, & alias quomodolibet, etiam per Nos concessis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi præfenti pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hæc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus; & quibuslibet aliis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorem existant, per quæ præfenti non expressa, vel totaliter non inserta, effectus illius impediri valeat quomodolibet, vel differri, &

Clausula sublata.

Claus. derog.

& de quibus, quorumque totis tenoribus specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum habenda esset mentio specialis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.41. Ut autem praesens Motus proprius ad omnium notitiam deducatur, ut omnes, quorum interest, ac interesse poterit, afficiat, volumus, & mandamus, illius copiam in Cancellaria Apostolica, seu, & Curia Reverendissimi Urbis Gubernatoris valvis, ac in acie Campi Florae affigi, & ibi relicta ejus copia, aliquandiu detineri.

§.42. Volumus item quod praesentis Motus proprii sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in iudicio, & extra, regula quacumque contraria non obstante.

§.43. Quodque ejus transumptis, Notarii publici manu subscriptis, & alicujus personae in ecclesiastica dignitate constitutae sigillo signatis, plena, & indubitata fides, eaque profus adhibetur, in iudicio, & extra, quae praesenti adhiberetur, si foret exhibitus, vel ostensus.

Fiat Motu proprio F. Et cum absolutioe a censuris, ad effectum &c., & de confirmatione, approbatione, statuto, ordinatione, praeepto, mandato, inflictione, decretis, derogatione, voluntate, aliisque praemissis, quae hic pro sufficienter repetitis ad partem habentur, in forma gratiosa latissime exten., & cum opportuna, si videbitur, iudicium, executorum deputatione, qui assistant &c. cum potestate citandi, &c. inhibendi, aggravandi, &c. invocato &c. secularis, ac derogatione dietarum, non tamen trium, etiam latissime exten. Et si videbitur literas desuper etiam per Breve S. V. &c. in praemissorum omnium, & singulorum, etiam qualitat. invocat. denominat. nuncupat. annexis, aliorumque necessarium majori, & veriori specificatione, & expressione expediri possit, &c. simul, vel ad partem, etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis expedien. &c. Fiat F.

Anno a Nativitate Domini 1587. Indictione 15. die vero 3. mensis Decembr. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Sixti divina providentia Papa V. anno ejus tertio, supradictae literae in valvis Cancellaria Apostolica, & Curia Reverendissimi D. Urbis Gubernatoris, & in acie Campi Florae affixae, lectae, & publicatae fuerunt, juxta formam illarum.

Alex. Parabiacus Mag. Curs.

CXIV.

Indulgentiarum largitio, pro quorundam Christianorum Imperatorum numismata gestantibus, aut Ecclesiis, ubi ea asservantur, visitantibus, & pia opera hic expressa exercentibus.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

L Audemus viros gloriosos, Christianos praesertim Imperatores in iis, quae pro

Christiana religione tuenda, & propaganda, pie, ac praecclare gesserunt, dum pietatis zelo, virtutis magnitudine, & imperii majestate vere Augusti, ejusdem religionis, quam omnibus gentibus, omnibusque Nationibus Deus voluit Apostolicis vocibus praedicari, cultum totis in Christo visceribus amplexi, usque adeo suis quisque temporibus de hac Sacrosancta Sede, cui, auctore Domino, licet immeriti praesidemus, egregie promereri studuerunt, ut vera, & Orthodoxa Fides, ex Apostolico hoc fonte dimanans, tunc eorum ope, & patrocinio munita, propulsatis hostium oppugnationibus, toto terrarum orbe diffusa floreret, omnisque lingua confiteretur, quoniam Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris; eorum sane ipsorum, quos constituit Dominus propugnatores, & defensores Ecclesiae suae, illustria, pie, recteque factorum exempla, ad omnem gloriam insignia, imitationisque studio dignissima, ac merita praeclara, cum semper pro grati in eos animi testatione, & officio commemorare debemus; tum hoc potissimum tempore, quo Nobis eorum memoriam renovandi miracula divinitus oblata est occasio, id impensius faciendum arbitramur.

§.1. Nam cum ab ipso nostri Pontificatus initio, ad exornandam novis aedificiis Lateranensem praecipue Basilicam, nullis parcentes impensis, animum adiecissimus, effectum est, non obscura divina voluntatis significatione, ut demoliendis quibusdam Aula Lateranensis pervetustis, ac pene colabentibus parietibus; complura antiqua diversis in locis recondita numismata, ex auro purissimo obryzo confecta invenirentur, in quibus ex una parte salutaris Crucis signum, aut imago aliqua eadem Cruce insignita cernitur, ex altera vero vultus effigiesque expressae sunt diversorum veterum, qui ante annos circiter mille floruerunt, Augustorum Imperatorum, nimirum Theodosii senioris, duorum filiorum ejus Arcadii, & Honorii, necnon Theodosii junioris, Valentiniani Tertii, Marciani, Leonis, Justinii, Justiniani, Tyberii, Mauricii, Phocae, & Heraclii, qui etsi longo locorum intervallo disjuncti, Urbem Romanam ne fortasse quidem omnes unquam viderint, Magni tamen Constantini piissimi Imperatoris exemplo, & munificentia excitati, ad declarandum pietatis suae studium erga gloriosos Apostolorum Principes, & fortissimos Christi Martyres, quorum innumerabilis multitudo in hac Sancta Civitate requiescit, & quorum praesenti ope, & auxilio domi forsique votis susceptis saepenumero Republicam fortiter, & feliciter administraverant, & clarissimas de hostibus victorias reportaverant, hujus Almae Urbis Sacras Basilicas, atque hanc in primis Sacrosanctam Lateranensem donariis, & oblationibus quamplurimis, Augustali pietate, & magnificentia dignis, cumularunt, diversisque, aut novorum aedificiorum constructionibus, aut veterum instaurationibus, pro temporum varietate ornarunt. Quod cum

In restauracione Basilicae Lateranensis, numismata Imperatorum a sepeperata fuerunt, quorum nomina, & praeclara gesta hic referuntur, vide licet.

cum alia multa antiquitatis monumenta, tum vel hac ipsa nuper reperta aurea tot inclytorum Imperatorum numismata testantur, religioso plane consilio, & occulto quodam Dei instinctu in his aedificiis reposita, ut post multa saecula, aliquando tandem patefacta, in lucemque prolata, eorumdem Imperatorum singularem religionem, & perpetuam erga Sanctam Romanam Ecclesiam devotionem, insigni apud posteros testimonio comprobarent. Qua in re divinam providentiam agnoscimus, suscipimus, atque admiramur, quod calamitoso hoc tempore, cum tam multi Crucis Christi Domini hostes Catholicae Fidei veritatem impiissime oppugnant, praedictorum Imperatorum effigies in ipsa Lateranensi Basilica, ubi primus idem Magnus Constantinus Augustus sacri baptismi lavacro emundatus est, simul reperiri voluerit, quae summam eorum erga invictissimam Crucem, pietatem, & proximam religionem aperte palamque profiterentur.

Theodosii senioris.

§.2. Theodosii igitur senioris Imperatoris religiosissimi memoria in benedictione sit, qui se Nicenae Fidei defensorem acerrimum praestitit, qui lege edita, eam se tantum fidem sequi, quam a Beatissimo Apostolo Petro Romanis traditam Damasus Pontifex docebat, apud cunctos populos publice testificatus est, qui in Ecclesiae cultu, ac veneratione, disciplinam imitatione dignam, non solum legibus edidit, quae profectus est, sed etiam mirifice coluit, qui denique ob gravem Thefalonicentium eadem a Sancto Ambrosio Episcopo publice correptus, & ab ingressu Ecclesiae repulsus, insigni Christianae humilitatis exemplo reverenter abstinuit, & impositam ab eodem Ambrosio poenitentiam humiliter suscepit, libentique animo adimplevit, quo obedientiae, & poenitentiae exemplo is, qui claustra Imperii Christi Domini sic validis praedidiis ante munierat, non solum Republicae hostes gloriomovit, verum etiam Christiani nominis gloriam feliciter adauxit.

Arcadii & Honorii filiorum ejus.

§.3. Sed & duorum filiorum ejus Arcadii, & Honorii nomen cum benedictione meminisse libet, qui pietatis ac disciplinae praeeptis, institutisque a S. Arsenio Romanae Ecclesiae Diacono instructi, ut Christianam religionem propagarent, ubique terrarum simulacra idolorum confringi, eorumque templa dirui, legibus sanxerunt, Catholicae porro fidei integritatem constantissime retinentes, haereticos omnes Imperii viribus coercuerunt, quod communes ab eis promulgatae leges adhuc ostendunt.

Illud autem proprium Honorii Occidentale Imperium regenti, quod Basilicam Sancti Pauli a Valentiniano juniore amplificari coepit, omnibus partibus absolvi, atque exornari curavit, quodque Beato Augustino firmissimae Ecclesiae columna, incomprimendis, & propulsandis Africanis haereticis, magno adjumento fuit.

Id quoque laudi potissimum Arcadio tribuitur, quod cum ejus militibus contra Persas bene pugnantibus, Cruces aureae in

vestibus apparuissent, ut victoriae divinitus parte monumentum ubique extaret, is auream monetam cum eodem Crucis signo fieri voluit.

§.4. Atque Theodosio quidem juniore, Arcadii filio, in Oriente, & Valentiniano Tertio, eorumdem Arcadii, & Honorii fororis filio, in Occidente Imperii gubernacula tenentibus, sancta tertia universalis Ephesina Synodus contra impium Nestorium, ex beatissimi Coelestini Romani Pontificis auctoritate, indicta, & celebrata est, quo tempore amborum Imperatorum pietas, in fovenda, tuendaque eadem Synodo, & Ecclesiae pace per Sanctorum Patrum definitionem procuranda, magnopere eluxit.

Valentinianus autem beatus Sixtus III, Pontificis hortatu, ipse Basilicae Lateranensis fastigium argenteum a Barbaris ereptum, magna in id opus erogata pecunia, refecit, ac Sancti Leonis Pontificis cultor eximius, uberrimum suae pietatis fructum tulit, cum ejus etiam precibus, idem Beatissimus Pontifex, immanissimum Atilam, Flagellum Dei vocatum, divina sua eloquentia, atque auctoritate placavit, ac deterruit, horribilemque tempestatem jam imminentem ab ipsa Roma, atque a tota Italia avertit.

§.5. Marcianus vero, simul atque ad imperium evectus est ad eundem Sanctissimum Pontificem Leonem literas dedit pietatis, & erga Apostolicam Sedem observantiae plenas. Quare Apostolica auctoritate, & Catholici Imperatoris adjumento, magnum illud sexcentorum triginta Episcoporum Chalcedonense Concilium adversus Eutychem, & Dioscorum coactum est, in quo Marcianus ipse insigni elogio novus Constantinus est appellatus.

§.6. At Leo Caesar, Dei spiritu, & crebris Sancti Leonis Papae epistolis roboratus, nullis se haereticorum machinis passus est a Catholicae fidei constantia, & Chalcedonensis Synodi propugnatione dimoveri.

§.7. Nec vero praetereundus Nobis est vere pius, & Catholicus Imperator senior Justinus, qui Sanctum Germanum Capuanum Episcopum Sanctissimi Hormisdai Papae Legatum, tamquam Angelum Domini, summo cum honore excepit, cujus Imperatoris pietas hoc quoque promeruit, ut & Beatum Joannem Summum Pontificem, Constantinopolim ad se venientem videret, admirabili sanctitate virum, & postea martyrii gloria illustrem, ad cujus ille pedes, Christum in eo agnoscens, procubuit, Deo clarissimum illum congressum insigni miraculo comprobante, cum in ipso aditu porta aurea, caeco supplicanti ab eodem Summo Pontifice lumen est restitutum.

§.8. Magnis etiam laudibus efferendus est Justinianus ille, qui tot rebus fortiter, sapienterque gestis, magnus merito est appellatus, sed profecto sui ipsius victoria, & erga Apostolicam Sedem obedientia multo major, nam cum zelo Catholicae Religionis, confessionem verae ac orthodoxae Fidei,

Theodosii filii Arcadii, & Valentiniani nepotis Arcadii, & Honorii.

Marciani, qui novus Constantinus appellatur.

Leonis Caesaris.

Justinii senioris.

Justiniani Magni.